

Då det icke kan vara med samhällets välförstådda intresse förenligt att till en sådan utsträckning allt fortfarande bibehålla denna stränga straffpåföljd, som fortfar äfven efter det den dömdes förseelse blifvit med annat straff försonad, vågar jag, som icke vill ifrågasätta en sådan straffpåföljds fortfarande lämplighet för gröfre brott och vid återfall i brott, härigenom vördsamligen föreslå,

att Riksdagen vill i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och Riksdagen förelägga förslag till sådana ändringar i gällande lagbestämmelse, att straffpåföljden förlust af medborgerligt förtroende måtte för ringare brott, som första gången begås, upphöra.

Stockholm den 27 Januari 1880.

P. Larsson.

Riksdagsman för Gotlands norra domsaga.

N:o 139.

Af Herr L. O. Larsson: Angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter garfvaren P. W. Lindberg.

Garfvaren P. W. Lindberg, som inflyttade till Leksand, utan att då ega någon tillgång, hade genom eget arbete och genom understöd af flere sockneboer förvärfvat sig tillgångar, hvilka vid hans död år 1876, enligt bouppteckning, uppgingo till 6,778 kronor 77 öre, och efter tillgångarnes förvandlande i penningar bestego sig till 9,063 kronor 63 öre, deraf hälften tillföll hans hustrus arfvingar och hälften Kongl. Maj:t och kronan såsom danaarf. Lindberg hade flerfaldiga gånger förklarar sin

Bih. till Riks. Prot. 1880. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 15 Häft.

afsigst vara att testamentera sina tillgångar till Leksands kommun, der han förvärfvat dem; men sinnessvag under sista året af sin lefnad, blef icke denna hans yttersta vilja i laga form skriftligen uppsatt.

Då Lindbergs afsigt varit att till Leksands kommun bortgifva sina tillgångar;

då Leksands församling, en bland de större i riket, aldrig erhållit något danaarf;

då Riksdagen nästan alltid efterskänkt kronans rätt till danaarf, då framställning derom blifvit gjord;

och *då* till och med några större kommuner lära få behålla alla inom dem fallna danaarf, utan att dertill ens behöfva Riksdagens särskilda medgifvande, vågar jag vördsammast föreslå,

det Riksdagen måtte eftergifva kronans rätt till danaarf efter afidne garfvaren P. W. Lindberg, till förmån för Leksands församling, att användas för anordnande af slöjdundervisning i församlingens folkskolor, samt till förökande af sockenbiblioteket.

De till frågan hörande handlingar anhåller jag få till Stats-Utskottet ingifva.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Liss Ol. Larsson.
